

**DET KONGELIGE
JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENT**

Statsråden

Stortingets President
Stortinget
0026 Oslo

Deres ref.

Vår ref.
13/5556 - KBH

Dato
23.08.2013

Spørsmål nr. 1631 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Siv Jensen

Spørsmål:

I løpet av sommeren 2013 later antallet brutto asylankomster til Norge å ha tiltatt vesentlig. Det er blitt anslått at det dreier seg om 90–100 ankomster per dag og at et overveldende flertall av disse ikke fremlegger identitets- eller reisedokumenter, f.eks. pass, men at dette likevel ikke er til hinder for å innvilge dem opphold i Norge. Kan statsråden avklare hvor mange som innvilges status som konvensjonsflyktning eller på annet grunnlag, og der man ikke har kunnet fastslå identitet?

Svar:

For å kunne besvare stortingsrepresentant Jensens spørsmål har jeg innhentet oppdaterte opplysninger om innvilgelser i førsteinstans fra Utlendingsdirektoratet (UDI).

Spørreeren viser til at det i løpet av sommeren har vært en større tilstrømning av asylsøkere til Norge, og at antall bruttoankomster pr. dag ligger på om lag 90–100 personer. Dette anslaget er ikke korrekt. I juli i år kom det 1 258 asylsøkere til landet, det vil i snitt si 41 søkere pr. dag. Tallene for august er så langt noe høyere. I uke 33 ble det registrert 358 ankomster, dvs. 51 pr. dag. Med etterregistreringer vil tallene stige noe. Erfaringsmessig ankommer det flere i sommermånedene enn ellers i året. Gjeldende prognose for ankomster i inneværende år er 11 000.

Det er imidlertid riktig at kun et fåtall av asylsøkerne ved ankomst fremlegger reisedokumenter (pass) med tilstrekkelig notoritet til å dokumentere opplysninger om egen identitet. Politiets utlendingsenhets (PUs) oversikt over asylankomster i 2012

(frem til 24.10.2012) viser at andelen som har framlagt reisedokumenter ligger rundt 10 prosent. Etter 24.10.2012 har PU også registrert hvorvidt asylsøkere fremlegger andre identitetsdokumenter. I perioden 24.10.2012–31.12.2012 fremla ca. 33 prosent av asylsøkerne en eller annen form for identitetsdokument, herunder førerkort og fødselsattest.

Som førsteinstans gjør UDI en grundig vurdering av alle asylsøknader. Det foretas en bevisvurdering av identiteten i hver enkelt sak. Det er imidlertid viktig å huske at det ikke stilles krav om at asylsøkere må dokumentere eller sannsynliggjøre sin identitet dersom det legges til grunn at de har et reelt beskyttelsesbehov, jf. utlendingsloven § 28. Dette er i tråd med internasjonalt regelverk. UDI legger store ressurser i sitt kontrollarbeid. Det benyttes bl.a. språkanalyser, DNA-analyser og aldersundersøkelser dersom det etter en konkret vurdering anses som nødvendig for å sikre sakens opplysning. Verifiseringer i hjemlandet foretas i den utstrekning det er egnet til å opplyse saken og praktisk gjennomførbart sett hen til bl.a. sikkerhetssituasjonen i hjemlandet.

Innvilgelsesprosenten for asylsaker endrer seg kontinuerlig basert på ankomsttrender og situasjonen i opprinnelseslandene. Tall fra UDI viser at innvilgelsesprosenten blant realitetsbehandlede asylvedtak har gått opp de siste årene, fra 42 prosent i 2009 til 61 prosent pr. juli 2013 (tallene omfatter både beskyttelse og humanitære grunner). Bakgrunnen for dette er sammensatt, men økningen i innvilgelser i 2013 antas å skyldes en økning i antallet søkere fra Eritrea. Antall søkere med et reelt beskyttelsesbehov har vært økende da innvilgelsesprosenten for konvensjonsflyktninger blant realitetsbehandlede asylvedtak har gått opp (fra 23 prosent i 2010 til 46 prosent hittil i år), mens andelen som i samme periode har fått opphold av humanitære grunner har gått ned.

Det medfører imidlertid ikke riktighet, slik spørteren antyder, at det foreligger interne forhold i utlendingsforvaltningen som gjør at det utferdiges langt flere positive vedtak som følge av press på å produsere vedtak, og fordi positive vedtak gjøres uten begrunnelse, mens negative vedtak må begrunnes.

Det jobbes kontinuerlig med å redusere saksbehandlingstidene i utlendingsforvaltningen, og flere tiltak er iverksatt. Fokus i endringstiltakene har vært forbedring av organiseringen av arbeidet, slik at liggetiden til sakene reduseres. Det foreligger ikke holdepunkter for å anta at det eksisterer noen sammenheng mellom ny organisering og en økning i innvilgelsesprosenten. Det vises til at økningen har funnet sted også i perioder uten større omlegginger av arbeidsprosesser.

UDI foretar alltid en skriftlig vurdering av søkerens identitet i vedtakstekstene, også i innvilgelsevedtak. Forvaltningsloven § 24 stiller ikke krav om begrunnelse i innvilgelsessaker, men for å sikre etterrettelighet skriver UDI interne merknader dersom den fulle begrunnelsen for innvilgelsen ikke fremgår av vedtaket. Videre må alle asylved-

tak i UDI godkjennes av to saksbehandlere. Dersom det er tvil om resultatet skal vedtaket forelegges ledelsen. De enkelte innvilgelsesvedtakene overprøves ikke av en ekstern instans, men forslag til endringer i praksis, f.eks. landpraksis, forelegges departementet før iverksettelse.

Når det gjelder representantens spørsmål vedrørende positive vedtak uten at identitet er fastslått, vises det til tabellene nedenfor. Her gis en oversikt over UDIs innvilgelser i saker med ikke-sannsynliggjort identitet i hhv. 2012 og 2013. Så langt i 2013 er det kun 34 søkere (av i alt 2 275 positive vedtak) som har fått innvilget tillatelse hvor identiteten ikke er sannsynliggjort med sannsynlighetsovervekt.

2013 (pr. 19.8.2013):

STATSBORGERSKAP	Konvensjonsflyktning	Annen flyktningstatus	Humanitære grunner	Totalsum
Somalia	6		5	11
Afghanistan	3	1	1	5
Etiopia	1		3	4
Eritrea	3		1	4
Ukraina			3	3
Syria		2		2
Statsløs			1	1
Gambia			1	1
Nigeria	1			1
Irak			1	1
Kina			1	1
Totalsum	14	3	17	34

2012:

STATSBORGERSKAP	Konvensjonsflyktning	Annen flyktningstatus	Humanitære grunner	Totalsum
Somalia	13	11	4	28
Eritrea	19		4	23
Etiopia	4		4	8
Afghanistan	4			4
Kina	3			3
Sør-Sudan	1		1	2
Statsløs			2	2
Sri Lanka			2	2
Sudan	1			1
Senegal			1	1
Totalsum	45	11	18	74

UDI vurderer konkret om søkeren bør kunne framskaffe identitetsdokumenter, og om en begrenset tillatelse (oppholdstillatelsen gir ikke rett til familieinnvandring eller grunnlag for permanent oppholdstillatelse) kan stimulere søker til dette. For gruppen

som fikk tillatelse av humanitære årsaker vil nesten alle ha fått en begrenset tillatelse. I 2012 ga UDI i alt 141 slike begrensede tillatelser pga. at identiteten *ikke ble ansett å være tilstrekkelig dokumentert* (hvorav 18 heller ikke hadde *sannsynliggjort* sin identitet, jf. tabellen ovenfor). Dette er en stor nedgang fra 2011, da det ble gitt 242 begrensede tillatelser.

Med hilsen

Grete Faremo